

Aan de Gemeenteraad Enschede.

Enschede, 19 juni 2026

Betreft: Dossier Ardesch

Geachte raadsleden,

Diverse raadsleden en ex-raadsleden hebben mij verzocht schriftelijk te reageren op de gebeurtenissen van de afgelopen weken, in het bijzonder op de uitspraken van de burgemeester tijdens de raadsvergadering van 15 juni 2026 over *“de kwestie Ardesch”*. Feit is dat de burgemeester de onderhandelingen over een minnelijke schikking eenzijdig heeft beëindigd. De gesprekken liepen vast op bijzaken, terwijl de kern structureel werd ontweken. Zijn verklaring bevat bovendien onjuistheden, mogelijk omdat hij zelf pas in een laat stadium zichtbaar betrokken raakte. De burgemeester stelde dat er een tussentijds gesprek had plaatsgevonden waarin hij samen met ondergetekende en een raadslid naar een oplossing zocht. In werkelijkheid ging dit gesprek uitsluitend over het uitblijven van medewerking van meerdere cruciale getuigen aan het ProFacto-onderzoek of helemaal niet waren uitgenodigd. Er was door de commissie een lijst met essentiële getuigen samengesteld. Mij was gemeld dat ambtenaren deze getuigen hadden geadviseerd niet mee te werken. De burgemeester zei zich niet te kunnen voorstellen dat zijn ambtenaren getuigen zouden beïnvloeden, terwijl hij eerder persoonlijk bij ons thuis excuses kwam aanbieden voor jarenlang bestuurlijk onjuist handelen door diezelfde ambtenaren — hoe geloofwaardig blijft die ontkenning dan nog. Volgens de burgemeester zou een te grote reisafstand wel een mogelijkheid kunnen zijn van niet komen opdagen.

Met deze brief wil ik graag vanuit mijn gezichtspunt de achtergronden en de context schetsen die enerzijds hebben geleid tot de inschakeling van de Nationale Ombudsman voor mijn individuele casus, maar – breder – ook de interesse van individuele raadsleden heeft gewekt omdat het de mores van de organisatie van de gemeente Enschede betreft.

De oorsprong: de melding over Walas (2015)

Toen in 2015 duidelijk werd dat de gemeente met Walas onderhandelde over de aankoop van vastgoed, heb ik het college van B&W en medewerkers van de gemeente Enschede (VBE) gewezen op vrij toegankelijke kritische publicaties over

deze potentiële koper en een duidelijk rapport van de Rekenkamer Heerlen. Mijn melding bleek later gegrond en leidde tot commotie.

Vanaf het moment van mijn melding heeft de gemeente een buitensporige inspanning geleverd om mij het zwijgen op te leggen. Ik werkte binnen het betrokken vastgoed en beschikte uit eerste hand over informatie dat medewerkers van de afdeling Vastgoed voor eigen gewin ruimtes verhuurden waarvoor ik — via Steq — was ingeschakeld om het beheer te voeren. Binnen VBE werd ik gezien als een gevaarlijke bron van waarheid over het functioneren van de afdeling Vastgoed (VBE).

De positie van **klokkenluider was daarmee onvermijdelijk**. Het bestaan van aanzienlijke vastgoedfraude is later door Profacto in het onderzoeksrapport bevestigd (zie hoofdstuk 3 van het rapport).

Tien jaar tegenwerking en angstcultuur

Opeenvolgende colleges van B&W en topambtenaren voerden een harde, oneerlijke strijd, waarbij herhaaldelijk bestuurlijke grenzen werden overschreden. Het doel was duidelijk: de “klokkenluider” uitschakelen. Het Profacto rapport vormt hiervoor een onmiskenbaar bewijs.

Daarbij is het essentieel te benoemen dat in deze strijd vele “afhankelijke” ambtenaren onder druk zijn gezet om handelingen te verrichten en verklaringen af te leggen die feitelijk onjuist zijn. Zowel het onderzoek van Berenschot (2023) als berichtgeving van de NOS bevestigen dit beeld van een organisatie waarin medewerkers zich gedwongen voelden om mee te bewegen met een cultuur van angst en onwaarheid. Zie ook het NOS-artikel: *Gemeente Enschede stelt onderzoek in naar mogelijke angstcultuur* (www.nos.nl/artikel2457281-gemeente-enschede-stelt-onderzoek-in-naar-mogelijke-angstcultuur)

Het Saxion-onderzoek (2023): hoop die snel vervloog

Oppositiepartijen dwongen in 2023 een onafhankelijk onderzoek af. Voor mij, na acht jaar tegenwerking en bestuurlijk obstructie, was dit een moment van gerechtvaardigde hoop: eindelijk zicht op een objectieve beoordeling van de feiten. (Hoofdstuk 6 van het Profacto onderzoek beschrijft deze fase uitvoerig).

Maar die hoop bleek misplaatst. Hoewel het onderzoek formeel onder verantwoordelijkheid van de gemeenteraad viel, lag de regie volledig bij B&W en de ambtelijke leiding. Daarmee werd de schijn van onafhankelijkheid ernstig ondermijnd: *“de slager keurt zijn eigen vlees”*.

Deze constructie roept zware bestuurlijke vragen op over de integriteit van het onderzoeksproces, over de onafhankelijkheid van de informatievoorziening aan de raad en over de mogelijke beïnvloeding van een onderzoek dat juist bedoeld was om misstanden bloot te leggen. De situatie suggereert dat het college feitelijk regisseur van een onderzoek naar zijn eigen handelen is; een positie die in bestuurlijke en juridische zin onverenigbaar is met het beginsel van onafhankelijk toezicht. (<https://www.1twente.nl/artikel/4217727/onderzoek-naar-zaak-ardesch-enschede->

leverde-selectief-stukken-aan-en-verbloemde-daarmee-opzet?)

Het onderzoek dwong de toenmalige wethouder uiteindelijk te erkennen dat de Nationale Ombudsman onjuiste informatie had ontvangen. Deze erkenning vormde slechts het zichtbare deel van een veel omvangrijker probleem, maar was wél de directe aanleiding voor het starten van een uitgebreider onderzoekstraject

Daarna ontving ik excuses van de burgemeester, na jaren van tegenwerking. De voortdurende strijd die ik — ondanks alles — heb volgehouden, heeft geleid tot aanzienlijke persoonlijke en gezondheidsschade. Ook mijn omgeving heeft (en doet dat nog steeds) veel onder geleden gedurende deze periode.

Daar komt bij dat de toenmalige concerndirecteur tijdens een gesprek letterlijk zei “het is een op voorhand verloren strijd, de gemeente beschikt over een grote juridische afdeling en heeft meerdere gemeenteadvocaten in dienst. U zult die strijd nooit gaan winnen omdat u niet over de benodigde financiën beschikt”. Deze opmerking — gedaan door één van de hoogste ambtelijke functionarissen — illustreert pijnlijk hoe er binnen de organisatie werd en wordt gedacht over mijn positie als burger. Niet als iemand die misstanden meldde, maar als iemand die simpelweg kon worden uitgeput, financieel overklast en kapotgemaakt. Het bevestigde voor mij dat de strijd nooit ging over feiten of rechtvaardigheid, maar over macht, uitputting en het ontmoedigen van tegenspraak.

De motie van 27 januari 2025

De gemeenteraad nam de motie “Raadsonderzoek: orde op zaken in het stadhuis” aan. De bijlage bevat kritische vragen die nog steeds niet zijn beantwoord.

Met deze motie heeft de gemeenteraad expliciet opdracht gegeven tot een onderzoek naar de gedragingen van B&W en het ambtelijk apparaat, met als doel een volledige, onafhankelijke en feitelijke rapportage. Daarmee erkent de raad impliciet dat er mogelijk sprake is van: bestuurlijke misleiding, onvoldoende interne controle, schending van wettelijke zorgplichten. De combinatie van onjuiste informatieverstrekking, bestuurlijke druk, schending van beginselen van behoorlijk bestuur en aantoonbare persoonlijke schade vormt een ernstig juridisch risico voor de gemeente.

Opnieuw nam B&W de regie over het onderzoek. Wederom keurde de slager zijn eigen vlees. Ik had verwacht dat de gemeenteraad het onderzoek op dat moment naar zich toe zou trekken, maar dat is niet gebeurd — met alle bestuurlijke risico's van dien.

Profacto: goed onderzoek, maar tegengewerkt

Profacto heeft degelijk werk geleverd, ondanks zware tegenwerking. Toch verschenen tien sleutelfiguren niet voor interviews. Deze 10 sleutelfiguren speelden een centrale rol in het wegmoffelen van feiten en omstandigheden rond het functioneren van onder meer VBE. Het is aantoonbaar dat B&W actief heeft

bewerkstelligd dat deze personen zich aan verantwoording onttrokken. Een schoolvoorbeeld van hoe de gemeente waarheidsvinding vermijdt en elke vorm van verantwoordelijkheid van zich afschuift. Ook werden essentiële documenten niet aangeleverd.

Zowel bij het Saxion-onderzoek als bij het Profacto-onderzoek is sprake van manipulatie, beïnvloeding en sabotage door B&W, waarbij ook de concerndirectie een rol heeft gespeeld.

Daarnaast rust op de gemeente een zorgplicht om een onafhankelijk onderzoek niet te frustreren. Door essentiële documenten niet aan te leveren en getuigen feitelijk te ontmoedigen om te verschijnen, lijkt deze zorgplicht structureel geschonden.

Ondanks deze tegenwerking heeft Profacto een degelijk en professioneel rapport weten te produceren — een prestatie die alleen mogelijk was door grondig onderzoekswerk. Ook 1Twente en De Twentsche Courant Tubantia heeft een belangrijke rol gespeeld door de kwestie consequent onder de aandacht te houden.

Toch is het rapport waardevol, maar niet volledig, omdat cruciale informatie bewust buiten beeld is gehouden. De wijze waarop VBE in het algemeen — en in mijn casus in het bijzonder — heeft gefunctioneerd, is onvoldoende blootgelegd. Dat komt niet door tekortschietend onderzoek, maar door de actieve obstructie van B&W en de ambtelijke top.

Profacto schrijft onder meer:

“Er lijkt voldoende aanleiding geweest te zijn om een gedegen onderzoek uit te voeren naar Walas en diens integriteit. Dat onderzoek lijkt niet uitgevoerd te zijn.” Als dat wel het geval is, zijn de onderzoeksresultaten of niet aan het papier toevertrouwd of niet meer terug te vinden in de informatiehuishouding van de gemeente.

En over mijn casus (waarover de 10 personen dus ondervraagd hadden kunnen worden) schrijft Profacto onder andere:

Spinnerij

In het overleg van 14 april jl. spraken we af om te blijven bij de lijn dat de verkoop van de Spinnerij op hoofdlijnen wordt betrokken in het onderzoek. Maar dat uit het onderzoek naar voren kon komen dat er op bepaalde onderdelen nog verdere verdieping nodig is. We geven u mee dat na bestudering van de eerste documenten de verkoop van de Spinnerij een grotere rol van betekenis speelt dan eerder verwacht; we zullen daarom iets meer uitwerken over het verloop van en de omstandigheden rond de verkoop.

We hebben hiervoor al aanvullende documenten opgevraagd.

Wel blijkt uit de feitenreconstructie dat Walas het beheer van de Spinnerij – dat begin 2016 nog in handen van de ondernemingen van de heer Ardesch was – over zou nemen. Dat zou volgens meerdere gesprekspartners ertoe hebben geleid dat er door de gemeente gezocht is naar een manier om zo snel mogelijk de samenwerking(en)

met de bv's van de heer Ardesch te beëindigen. Voor deze veronderstelling zien wij in het feitenrelaas ook concrete aanknopingspunten – hierover later meer – zoals het in samenwerking met Walas overhaast beëindigen van een lopende betalingsregeling.

Politieke reflexen en weggijken

De conclusies van het Profacto-rapport lijken binnen de organisatie van de gemeente Enschede nauwelijks serieus genomen te worden. In plaats van de bevindingen te gebruiken om structurele problemen aan te pakken, wordt er vooral weggekeken en afgezwakt.

Ook binnen de gemeenteraad speelt — zeker in deze casus — het politieke spel een veel te grote rol. Coalitie- en oppositiebelangen bepalen de koers, terwijl de inhoud en de ernst van de misstanden naar de achtergrond verdwijnen. Daardoor blijven belangrijke problemen liggen, problemen waar de gemeente juist van zou moeten leren om herhaling te voorkomen.

Voor een burger is het buitengewoon frustrerend om te zien dat politieke overwegingen zwaarder wegen dan het simpelweg erkennen van wat er mis is gegaan. Het gevoel dat politiek belang boven waarheid en verantwoordelijkheid wordt geplaatst, is niet alleen teleurstellend — het tast het vertrouwen in het bestuur rechtstreeks aan.

Wat betreft de motie moet worden vastgesteld dat de in de bijlage opgenomen vragen van raadsleden niet zijn beantwoord. In januari 2026 zijn deze vragen daarom opnieuw ingediend via Artikel 35-vragen. Ik heb begrepen dat B&W weigert deze vragen te beantwoorden en dat ze op 10 juni 2026 opnieuw zijn ingediend. Of een weigering formeel kan, is aan uw gemeenteraad om te beoordelen — maar de weigering zelf zegt al genoeg.

De beantwoording van deze vragen zou namelijk cruciale informatie opleveren over de werkwijze van de gemeente in de afgelopen jaren. Het feit dat deze informatie structureel wordt tegengehouden, bevestigt voor mij het beeld van een **doofpot-strategie**.

De gang naar de rechter

De burgemeester stelde maandagavond dat een gang naar de rechter “de enige weg” is. Ik betreur dat diep. Hij weet dat ik geen diepe zakken heb. Het voelt wrang dat de gemeente — na jaren van manipulatie — mij alsnog richting de rechter dwingt.

Na de beantwoording van de artikel 35 vragen start ik in overleg met mijn advocaat een voorlopig getuigenverhoor, zodat de personen die Profacto niet heeft kunnen horen, alsnog onder ede door de rechter kunnen worden gehoord. Juist deze groep — die eerder buiten beeld is gehouden — is essentieel om het volledige feitencomplex boven tafel te krijgen. Als er geen antwoorden komen op de artikel 35 vragen, gaan we deze antwoorden ophalen bij de getuigen via de rechtbank.

Dat het zover moet komen, is op zichzelf al een pijnlijke bevestiging van hoe de gemeente met deze kwestie is omgegaan.

In dat licht zijn ook de antwoorden op de Artikel 35-vragen van groot belang. Deze antwoorden geven inzicht in wat er de afgelopen jaren werkelijk is gebeurd en welke keuzes daarbij zijn gemaakt. Het is dan ook niet meer dan logisch dat de gemeenteraad — inclusief de coalitiepartijen — serieus genomen wil worden door B&W. Het structureel ontwijken van beantwoording past daar niet bij.

De kwestie Belastingdienst

Als afsluiting wil ik bijzonder nadrukkelijk aandacht vragen voor de kwestie rond de voorgenomen beslaglegging door de Belastingdienst bij de gemeente Enschede. B&W stelt dat er over dit onderwerp geen correspondentie bestaat tussen de gemeente en de Belastingdienst. Dat is feitelijk onjuist.

Op 11 mei 2026 om 15.33 uur heeft mijn advocaat een bericht gestuurd aan de Belastingdienst, met concerndirecteur [REDACTED] in de cc. Op 20 mei 2026 om 09.59 uur heeft de Belastingdienst daarop gereageerd. Vervolgens heeft [REDACTED] op 21 mei 2026 uitvoerig gereageerd op dat bericht van de Belastingdienst.

De Belastingdienst heeft daarna besloten niet verder te reageren, omdat — na interventie van mijn advocaat, met het verzoek “geen olie op het vuur te gooien” — uiteindelijk geen beslag is gelegd.

Dat B&W desondanks blijft volhouden dat er “geen correspondentie bestaat”, is niet slechts onjuist, maar roept ernstige vragen op over de betrouwbaarheid en transparantie van de informatievoorziening richting gemeenteraad en burgers.

Mijn positie

Ik weet dat u zich daar formeel niet mee zult inlaten, maar het zou vreemd zijn er niets over te zeggen. Tijdens het enige schikkingsgesprek vroeg de burgemeester om jaarrekeningen van mijn vennootschappen (2015–2020). Die cijfers zijn niet meer te achterhalen — zelfs de Belastingdienst kon ze niet leveren. Omdat ik dit niet kan aantonen, weigert de burgemeester verder te praten. Dat voelt niet als een poging tot oplossing, maar als een manier om het gesprek te beëindigen.

Slotvraag aan de gemeenteraad

Dames en heren van de gemeenteraad: volgens Profacto was er al in 2017 voldoende aanleiding voor een onderzoek door uw raad. Toch heeft u dat toen niet gedaan en bent u meegegaan in de lijn die B&W had uitgezet.

Er liggen opnieuw Artikel 35-vragen, die — zeker gezien het Profacto-rapport — op waarheid en helderheid zouden moeten worden beantwoord. Toch lijkt er wederom een neiging te ontstaan om het standpunt van B&W te volgen en deze vragen onbeantwoord te laten.

De vraag dringt zich op: Wordt het niet tijd om — ongeacht politieke banden — eindelijk echt Orde op Zaken te stellen en het initiatief naar u toe te trekken?

Met vriendelijke groet,

 Ardesch

PS : Wij beschikken over bewijsstukken, maar we stellen deze niet fysiek beschikbaar, omdat we vrezen dat betrokken — en integere — ambtenaren binnen de organisatie daarop zouden worden afgerekend. Men kan ze wel op afspraak inzien.

Vanuit bestuursrechtelijk perspectief raakt deze gang van zaken aan meerdere fundamentele beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder:

- **Het zorgvuldigheidsbeginsel** — de gemeente heeft nagelaten feiten volledig en juist te onderzoeken en te wegen.
- **Het fair-playbeginsel** — ik ben niet behandeld als een burger die recht heeft op een eerlijke en onbevooroordeelde procedure, maar als een tegenstander die moest worden geneutraliseerd.
- **Het motiveringsbeginsel** — besluiten en communicatie richting externe toezichthouders, zoals de Nationale Ombudsman, waren gebaseerd op **onjuiste of onvolledige informatie**.
- **Het vertrouwensbeginsel** — door misleidende informatievoorziening is het vertrouwen van mij én van toezichthoudende instanties ernstig geschaad.
- **Het evenredigheidsbeginsel** — de maatregelen en gedragingen van de gemeente stonden in geen verhouding tot het doel, en hebben disproportionele schade veroorzaakt.
- **Beginsel van openheid en transparantie**
Het niet beantwoorden van vragen en het achterhouden van documenten raakt aan transparantie en democratische controle.
- **Informatieplicht aan de gemeenteraad**
B&W moet de raad volledig en juist informeren (art. 169 en 180 Gemeentewet).
“B&W weigert deze vragen te beantwoorden.”
Dit is een mogelijke schending van de wettelijke informatieplicht.
- **Onafhankelijkheidsbeginsel bij onderzoek**
Onderzoeken moeten onafhankelijk zijn en niet door het onderzochte orgaan worden gestuurd. Dit raakt de integriteit van het onderzoeksproces.

zorgplicht

Daarnaast rust op een bestuursorgaan een **zorgplicht** om burgers — en zeker melders van misstanden — te beschermen tegen schadelijke gevolgen van bestuurlijk handelen. In dit geval lijkt die zorgplicht **structureel geschonden**.

klassiek voorbeeld van misbruik van bevoegdheid.

“de klokkenluider uitschakelen.” “Er werd gezocht naar een manier om zo snel mogelijk de samenwerking te beëindigen.”

Als bevoegdheden worden ingezet om een melder te beschadigen of een onderzoek te sturen, is dit een **klassiek voorbeeld van misbruik van bevoegdheid**.